

UITSpraak VAN DE TUCHTComMISSIE

Kamer : Doping
Leden van de kamer :
(kamervoorzitter) : mr. J.M.J.M. Doon
(lid) : mr. D.M. Koolaard
(lid) : dr. M.A. Dutrée
Zaaknummer : **T2017008/2017-28-01**

In de zaak van:

1. Betrokkene

Naam : [betrokkene]
Adres : [adres]
PC/Gemeente : [woonplaats]
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandse Motorrijders Vereniging
Registratienummer sportbond : [registratienummer betrokkene bij bond]

2. Aangever

Naam sportbond : Koninklijke Nederlandse Motorrijders Vereniging
Vertegenwoordigd door : [vertegenwoordiger bond]
gevestigd te : [woonplaats bond]

3. De procedure

- Op 5 juli 2017 heeft de Koninklijke Nederlandse Motorrijders Vereniging (hierna: KNMV) bij aangifteformulier aangifte gedaan van een overtreding van het Dopingreglement door betrokkene.
- Op 1 juni 2017 heeft de KNMV betrokkene bij aangetekende brief een ordemaatregel opgelegd die is ingegaan op 1 juni 2017.
- Op 24 juli 2017 heeft de Dopingautoriteit het op de aangifte betrekking hebbende statusrapport ingediend.
- Op 25 juli 2017 is bij aangetekende brief het aangifteformulier en de daarbij ontvangen documenten aan betrokkene verstuurd en is betrokkene geïnformeerd over de mogelijkheid een verweerschrift in te dienen. Op dezelfde datum is van deze correspondentie een afschrift aan de KNMV en Dopingautoriteit verstuurd.
- Op 7 augustus 2017 heeft de gemachtigde van betrokkene, mr. D.F.W. Schalkwijk, een verweerschrift ingediend. Betrokkene heeft een mondelinge behandeling verzocht.
- Op 10 augustus 2017 heeft de KNMV een conclusie genomen.
Op 14 augustus 2017 is de conclusie van de KNMV aan betrokkene en de Dopingautoriteit verstuurd.
- Op 4 september 2017 heeft de Dopingautoriteit een conclusie genomen.
Op 11 september 2017 is de conclusie van de Dopingautoriteit aan betrokkene en KNMV verstuurd.

- Op 28 september 2017 heeft de mondelinge behandeling van de dopingzaak plaatsgevonden. Betrokkene is in persoon verschenen vergezeld van zijn gemachtigde, mr. D.F.W. Schalkwijk, en getuigedeskundige [getuige deskundige]. De KNMV werd vertegenwoordigd door de heer [vertegenwoordiger bond], directeur van de KNMV, en de Dopingautoriteit werd vertegenwoordigd door de heer [vertegenwoordiger 1 DA]. en de heer [vertegenwoordiger 2 DA].

4. **Aangifte/grondslag van de tuchtzaak en verweer:**

De KNMV heeft van de volgende overtreding aangifte gedaan:

Op 30 april 2017 is er bij betrokkene een dopingcontrole uitgevoerd tijdens, althans in het kader van de wedstrijd het ONK Grasbaan gehouden te Eenrum. Het analyserapport van het dopingcontrolelaboratorium vermeldt dat bij analyse van de A-delen van het urinemonster van betrokkene met nummers [nummer urinemonster 1 en nummer urinemonster 2 betrokkene] de stof amfetamine is aangetroffen. Deze stof komt voor op de Dopinglijst 2017 behorende bij het Nationaal Dopingreglement van het Instituut Sportrechtspraak. De aanwezigheid hiervan vormt een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement.

De KNMV heeft verzocht de betrokkene in de kosten van de procedure te veroordelen.

Betrokkene heeft (zowel) schriftelijk (als mondeling ter zitting) verklaard dat de uitkomsten van de B-delen, gelet op de toepasselijke WADA-regelgeving, niet gerapporteerd hadden moeten worden en zodoende tot een negatieve uitslag hadden moeten leiden. Derhalve heeft betrokkene primair gesteld dat hij artikel 3 van het Dopingreglement niet heeft overtreden. Subsidiair heeft betrokkene een strafmaatverweer gevoerd. Betrokkene heeft de tuchtcommissie, met een beroep op artikel 44 en/of 45 van het Dopingreglement, verzocht hem te berispen, dan wel de periode van uitsluiting gelijk te stellen aan de periode van zijn voorlopige uitsluiting als gevolg van de hem opgelegde ordemaatregel. Betrokkene heeft verzocht de hem op 15 september 2010 door de tuchtcommissie van Instituut Sportrechtspraak opgelegde waarschuwing gepaard gaande met een berisping wegens overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement niet te betrekken bij het bepalen van de strafmaat in onderhavige kwestie en de Dopingautoriteit te veroordelen in de door betrokkene gemaakte (proces)kosten.

De Dopingautoriteit heeft geconcludeerd dat betrokkene artikel 3 van het Dopingreglement heeft overtreden en dit een tweede dopingovertreding betreft. Primair heeft de Dopingautoriteit gesteld dat betrokkene weliswaar heeft aangetoond dat de overtreding heeft plaatsgevonden in een context die geen verband houdt met de sportprestatie en aldus geen sprake is van opzet, maar dat niet is aangetoond hoe de amfetamine in zijn lichaam terecht is gekomen, waardoor betrokkene niet in aanmerking komt voor strafreductie op grond van artikel 44 en/of 45 van het Dopingreglement. Betrokkene dient een periode van uitsluiting van vier jaar te worden opgelegd. Subsidiair heeft de Dopingautoriteit gesteld dat, indien betrokkene erin slaagt aan te tonen hoe de aangetroffen stof in zijn lichaam terecht is gekomen, betrokkene een periode van uitsluiting van 32 maanden dient te worden opgelegd.

5. **Beoordeling door de tuchtcommissie**

5.1. bevoegdheid en ontvankelijkheid:

5.1.1 Betrokkene was ten tijde van de overtreding bij de KNMV als lid geregistreerd. Krachtens de statuten van de KNMV is een lid van de KNMV onderworpen aan de tuchtrechtspraak van de KNMV. De KNMV heeft deze tuchtrechtspraak bij overeenkomst opgedragen aan het ISR. De tuchtcommissie verklaart zich bevoegd om van de onderhavige tuchtzaak kennis te nemen.

5.1.2 De aangifte voldoet aan de eisen die daaraan in het Nationaal Dopingreglement Instituut Sportrechtspraak 2015 (herziene versie) (hierna te noemen: Dopingreglement) en het Tuchtreglement Dopingzaken Instituut Sportrechtspraak versie 1 januari 2015 (hierna te noemen: Tuchtreglement Dopingzaken) worden gesteld. Er zijn geen formele bezwaren om de zaak in behandeling te nemen.

5.2. de overtreding:

- 5.2.1 De betrokkene heeft op 30 april 2017 deelgenomen aan het ONK Grasbaan gehouden te Eenrum en is door de dienstdoende dopingcontroleofficial van de Dopingautoriteit ingeloot om een dopingcontrole te ondergaan. Hij heeft het dopingcontroleformulier ondertekend en zich akkoord verklaard met de procedure tijdens de monsterafname.
- 5.2.2 Betrokkene heeft een urinemonster geproduceerd met nummer *[nummer urinemonster 1 betrokkene]*. De gemeten dichtheid in dit urinemonster bedroeg 1.004. Deze dichtheid is lager dan de in (paragraaf 3.2 van) de International Standard for Testing and Investigations (hierna: ISTI) bepaalde dichtheid van 1.005. Artikel G.2 van de ISTI schrijft voor dat betrokkene een aanvullend urinemonster dient te produceren. Betrokkene heeft een tweede urinemonster geproduceerd met nummer *[nummer urinemonster 2 betrokkene]*. De gemeten dichtheid in dit urinemonster bedroeg 1.002. Nu ook in het tweede urinemonster een lagere dichtheid is gemeten dan 1.005, is, met inachtneming van artikel G.4.6. van de ISTI besloten geen verdere urinemonsters af te nemen. De tuchtcommissie is van oordeel dat de procedures rond de monsterafname hebben plaatsgevonden in overeenstemming met de daarvoor geldende voorschriften.
- 5.2.3 De dopingmonsters zijn verzonden aan het door WADA geaccrediteerde dopingcontrolelaboratorium te Zwijnaarde (België) (hierna: het laboratorium).
- 5.2.4 De dichtheid van urinemonster met nummer *[nummer urinemonster 1 betrokkene]* is in het laboratorium eveneens gemeten. De daar gemeten dichtheid in dit urinemonster bedroeg, gelijk aan de dichtheid zoals bepaald in de ISTI, 1.005.
- 5.2.5 Uit het statusrapport blijkt dat in de urinemonsters van betrokkene met nummers *[nummer urinemonster 1 en nummer urinemonster 2 betrokkene]* (hierna ook de A-monsters) door het laboratorium amfetamine is aangetroffen. Dit is volgens de Dopinglijst 2017 behorende bij het Dopingreglement, een verboden stof. De aanwezigheid van een verboden stof in een (urine)monster van een aangewezen sporter vormt een overtreding van het Dopingreglement.
- 5.2.6 De betrokkene heeft binnen de reglementair vastgestelde termijn laten weten gebruik te willen maken van zijn recht om de B-monsters van zijn urinemonster te laten analyseren.
- 5.2.7 De analyse van de B-monsters heeft plaatsgevonden op 28 juni 2017 in aanwezigheid van prof. dr. Ir. P. van Eenoo, betrokkene, de heer *[naam vader betrokkene]* (vader van betrokkene) en de heer *[naam schoonvader betrokkene]* (schoonvader van betrokkene).
- 5.2.8 Uit het statusrapport blijkt dat het dopingcontrolelaboratorium heeft gerapporteerd dat de B-monsters van de urinemonsters met nummers *[nummer urinemonster 1 en nummer urinemonster 2 betrokkene]* de aanwezigheid van amfetamine in de A-monsters bevestigt. De Dopingautoriteit heeft betrokkene en de KNMV bij brief van 29 juni 2017 bericht dat zij de uitslag van de analyse van de A-monsters als definitief en bindend heeft aangemerkt.

Stellingen betrokkene

- 5.2.9 Betrokkene heeft gesteld dat er (bij de rapportage van de analyse van de urinemonsters) door het laboratorium is afgeweken van het bij de International Standard for Laboratories (hierna: ISL) behorende WADA Technical Document – TD2015MRPL (hierna: Technical Document), waarin Minimum Required Performance Levels (hierna: MRPL) zijn vastgelegd, en dat door die afwijking ten onrechte een belastend analyseresultaat is ontstaan. Betrokkene stelt dat op grond van het Technical Document, WADA geaccrediteerde laboratoria een aangetroffen stof met een concentratie lager dan 50% van de MRPL, niet mogen rapporteren. Voor amfetamine is de MRPL bepaald op 100 ng/ml, zodat de rapportagewaarde 50 ng/ml bedraagt.
- 5.2.9.1. De aangetroffen (gemiddelde) concentratie amfetamine in het A-monster van het urinemonster met nummer *[nummer urinemonster 1 betrokkene]* betrof 69,1 ng/ml. Voor het B-monster van dit urinemonster betrof de aangetroffen (gemiddelde) concentratie amfetamine 40,6 ng/ml.
- 5.2.9.2. De aangetroffen (gemiddelde) concentratie amfetamine in het A-monster van het urinemonster met nummer *[nummer urinemonster 2 betrokkene]* betrof 19,7 ng/ml. Voor het B-monster van dit urinemonster betrof de aangetroffen (gemiddelde) concentratie amfetamine 17,5 ng/ml.

5.2.10 Nu de aangetroffen concentratie in urinemonster met nummer *[nummer urinemonster 2 betrokkene]* in zowel het A- als het B-monster minder dan 50 ng/ml (50% van de MRPL voor amfetamine) bedroeg, had het laboratorium niet moeten overgaan tot rapportage van het testresultaat van urinemonster met nummer *[nummer urinemonster 2 betrokkene]*. Nu het B-monster van urinemonster met nummer *[nummer urinemonster 1 betrokkene]* (40,6 ng/ml) ook minder dan 50 ng/ml bedroeg, had het laboratorium ook het testresultaat van het B-monster niet moeten rapporteren. Het B-monster had zodoende niet mogen leiden tot een belastend analyseresultaat (Adverse Analytical Finding (hierna ook: AAF) en tot de uiteindelijke conclusie van de Dopingautoriteit dat betrokkene een dopingovertreding heeft begaan.

Reactie Dopingautoriteit

5.2.11 De Dopingautoriteit heeft de juistheid van de stellingen van betrokkene weersproken.

5.2.11.1. Allereerst heeft de Dopingautoriteit gesteld dat voor amfetamine geen grenswaarde (threshold) geldt als bedoeld in artikel 3 lid 2 van het Dopingreglement. Voor stoffen waarvoor een grenswaarde geldt, is van een positieve dopinguitslag pas sprake indien de aangetroffen concentratie de grenswaarde overschrijdt. Nu voor amfetamine geen grenswaarde geldt, levert iedere aanwezigheid hiervan een positieve uitslag en dus een dopingovertreding op. Zo ook in de zaak van betrokkene.

5.2.11.2. De in het Technical Document vastgelegde MRPL ziet op een kwaliteitsgarantie. Ieder WADA geaccrediteerd dopingcontrolelaboratorium dient in staat te zijn een bepaalde minimum hoeveelheid van een stof te kunnen detecteren en rapporteren. De MRPL houdt dus geen verplichte rapportage- of beslissingswaarde in. Dopingcontrolelaboratoria hebben, blijkens de tekst van het Technical Document, beleidsvrijheid om testresultaten lager dan de MRPL wel of niet te rapporteren. Het Technical Document vermeldt: *“Non-Threshold Substances in classes S6 (waaronder amfetamine valt (toevoeging tuchtcommissie ISR)) (...) which are prohibited In-Competition only, should not be reported below 50% of the MRPL”*. Het woord ‘should’ duidt op niet op een verplichting, maar op een richtlijn, althans niet-verplichte instructie. Voorts hebben de rapportagewaarden in het Technical Document alleen betrekking op rapportage van een belastend A-deel.

5.2.11.3. De rapportagewaarden (en dus het Technical Document) gelden niet ten aanzien van het B-monster. Bij de analyse van het B-deel volstaat de identificatie van de aangetroffen stof in het A-monster. De aanwezigheid van amfetamine in de B-monsters, volstonden voor het dopingcontrolelaboratorium om vast te stellen dat de B-monsters, de A-monsters bevestigden. Nu voor amfetamine geen grenswaarde geldt, hoefde in de B-monster geen bepaalde hoeveelheid amfetamine te worden aangetroffen.

5.2.11.4. Artikel 23 lid 6 van het Dopingreglement bepaalt dat er sprake is van een (definitieve) positieve uitslag indien de uitslag van onderzoek van het B-monster de uitslag van het A-monster bevestigt. In artikel 1 lid 14 van het Dopingreglement wordt ‘bevestigen’ gedefinieerd als volgt: *“Bevestigen: in de zin van de analyse van het B-monster wil bevestigen zeggen dat in het B-monster dezelfde verboden stof en/of verboden methode wordt aangetroffen als in het A-monster.”*

5.2.12 Het laboratorium heeft beide A-monsters en bijbehorende B-monsters van betrokkene terecht en op juiste wijze, conform de ISL, gerapporteerd. Betrokkene heeft geen afwijking van een International Standard aangetoond die het belastende analyseresultaat (AAF) kan hebben veroorzaakt. Er is sprake van een positieve uitslag die betrouwbaar en onomstotelijk bewijs vormt van een dopingovertreding.

Beoordeling Tuchtcommissie

5.2.13 Artikel 1 van de ISL bepaalt voor zover hier van belang: *“The ISL, including all Annexes and Technical Documents, is mandatory, for alle Signatories to the Code”*. De Dopingautoriteit heeft in haar conclusie en op de mondelinge behandeling bevestigd dat de laboratoria bij het uitvoeren van dopinganalyses gehouden zijn aan het Technical Document. Verder heeft de Dopingautoriteit op de mondelinge behandeling aangegeven zelf te controleren of voor de aangetroffen stof het Technical Document van toepassing is en of het laboratorium zich bij de analyse van het A-monster aan het Technical Document heeft gehouden. Het voorgaande leidt ertoe dat de tuchtcommissie van oordeel is dat het Technical Document deel uitmaakt van de ISL.

5.2.14 Amfetamine is een exogene stof.

- 5.2.15 Artikel 4 Technical Document bepaalt: *“A confirmed identification of a Non-Threshold Substance at any concentration shall be reported as an Adverse Analytical Finding, with the following exceptions:*
- *Non-Threshold Substances in classes S6, S7, S8, and P2, which are prohibited In-Competition only, should not be reported below 50% of the MRPL.”.*
- 5.2.16 Voor amfetamine is de MRPL bepaald op 100 ng/ml, zodat de rapportagewaarde 50 ng/ml bedraagt. Voor amfetamine geldt *geen* drempelwaarde, het betreft een Non-Threshold Substance.
- 5.2.17 In het A-monster van urinemonster met nummer *[nummer urinemonster 1 betrokkene]* is een (gemiddelde) concentratie van 69,1 ng/ml amfetamine aangetroffen. Deze concentratie ligt boven de rapportagewaarde, waardoor het laboratorium dit testresultaat conform de geldende WADA-regelgeving heeft gerapporteerd.
- 5.2.18 De vraag ligt voor of het Technical Document, en met name de daarin opgenomen rapportagewaarden, van toepassing zijn, althans toegepast moeten worden op de analyse van een B-monster en de rapportage van het testresultaat daarvan. De tuchtcommissie overweegt daartoe als volgt.
- 5.2.18.1. Artikel 1.14 van het Dopingreglement luidt als volgt:
“1.14 ‘Bevestigen: in de zin van de analyse van het B-monster wil bevestigen zeggen dat in het B-monster dezelfde verboden stof en/of verboden methode wordt aangetroffen als in het A-monster. Indien een stof alleen verboden is bij het overschrijden van een bepaalde hoeveelheid, is voor het bevestigen nodig dat ook in het B-monster die verboden hoeveelheid van de in het A-monster aangetroffen stof overschreden wordt, tenzij sprake is van een exogene verboden stof waarvoor een specifieke grenswaarde geldt op basis van de dopinglijst en/of de ISL, in welk geval voor bevestiging slechts nodig is dat in het B-monster enige hoeveelheid van dezelfde verboden stof wordt aangetroffen.”
- 5.2.18.1.1. Uit de eerste volzin van artikel 1.14 van het Dopingreglement volgt dat de analyse van het B-monster in beginsel alleen ziet op vaststelling van de aanwezigheid in het B-monster van de eerder in het A-monster aangetroffen stof. Immers, er staat geschreven dat – wil er sprake zijn van bevestiging – dezelfde stof dient te worden aangetroffen. Vervolgens wordt in de tweede volzin aan de vaststelling de voorwaarde verbonden dat een eventuele drempelwaarde (threshold) (de verboden hoeveelheid) ook in het B-monster moet zijn overschreden, tenzij de aangetroffen stof een exogene stof betreft.
- 5.2.18.2. Hiervoor is reeds overwogen dat amfetamine een exogene stof is, waarvoor geen drempelwaarde geldt. Zodoende is op de analyse van het B-monster van betrokkene de eerste volzin van artikel 1.14 van het Dopingreglement van toepassing. De analyse van de B-stalen van betrokkene zag alleen op het vaststellen van aanwezigheid van amfetamine en niet ook op het vaststellen van een bepaalde hoeveelheid daarvan, nu voor amfetamine geen drempelwaarde geldt *en* amfetamine een exogene stof is.
- 5.2.18.3. Tot eenzelfde uitkomst komt de tuchtcommissie indien de tweede volzin van artikel 1.14 van het Dopingreglement naar analogie op onderhavige zaak wordt toegepast. De tweede volzin heeft betrekking op verboden stoffen waarvoor een drempelwaarde geldt (Threshold Substance). Die drempel dient in beginsel ook in het B-monster overschreden te worden, tenzij de verboden stof een exogene verboden stof betreft. In dat geval volstaat het aantreffen van enige hoeveelheid in het B-monster. Nu er in onderhavige zaak ook sprake is van een exogene verboden stof kan het naar het oordeel van de tuchtcommissie niet anders zijn dat ook daarvoor geldt dat het aantreffen van enige hoeveelheid in het B-monster volstaat voor bevestiging van het A-monster. Of de verboden stof wel of geen drempelwaarde kent, doet in het geval van verboden exogene stoffen dan ook niet ter zake.
- 5.2.18.4. Het voorgaande leidt ertoe dat de tuchtcommissie van oordeel is dat het Technical Document, en de daarin opgenomen rapportagewaarden, niet van toepassing zijn, althans niet moeten worden toegepast op de analyse van een B-monster. Dit sluit naar het oordeel van de tuchtcommissie aan bij de bewoordingen van het Technical Document, het gaat daarin om *“shall be reported as an Adverse Analytical Finding”*. Enkel een A-monster kan een AAF opleveren. Het Technical Document bevat daarmee enkel een instructie met betrekking tot de rapportage van een A-monster. De stelling van betrokkene dat het laboratorium het testresultaat van het B-monster van urinemonster met nummer *[nummer urinemonster 1 betrokkene]* (40,6 ng/ml) niet had moeten rapporteren omdat de aangetroffen gemiddelde concentratie minder dan 50 ng/ml bedroeg, wordt gepasseerd.

- 5.2.19 Het resultaat van A-monster met nummer *[nummer urinemonster 2 betrokkene]* betrof 19,7 ng/ml en lag daarmee onder de rapportagegrens. De tuchtcommissie deelt de mening van betrokkene dat het laboratorium deze uitslag niet aan de Dopingautoriteit had mogen rapporteren. Daarmee is het laboratorium afgeweken van het ISL, althans van het Technical Document. Aan de orde is vervolgens de vraag of dat redelijkerwijs het belastende analyse resultaat heeft veroorzaakt. Naar het oordeel van de tuchtcommissie is dat niet het geval, nu de uitslag van de analyse van het A-monster van het urinemonster met nummer *[nummer urinemonster 1 betrokkene]* daardoor niet is getroffen noch beïnvloed en het laboratorium die uitslag aan de Dopingautoriteit diende te rapporteren. De tuchtcommissie verwijst in dit kader naar artikel G.4.11 van de ISTI, waarin is bepaald dat indien twee urinemonsters zijn verzameld, beide monsters geanalyseerd zullen worden.
- 5.2.20 Nu vast is komen te staan dat het laboratorium het A-monster van urinemonster met nummer *[nummer urinemonster 1 betrokkene]* conform de geldende WADA-regelgeving heeft gerapporteerd, het B-monster de uitslag van het A-monster heeft bevestigd, is er sprake van een positieve uitslag, zoals bedoeld in artikel 23 lid 6 van het Dopingreglement. Deze positieve uitslag vormt het betrouwbaar en onomstotelijk bewijs van de aanwezigheid van de verboden stof in het lichaam van betrokkene.
- 5.2.21 Niet is gebleken en niet gesteld is, dat betrokkene op het moment van de controle in het bezit was van een geldige dispensatie voor het gebruik van de aangetroffen stof. Ook is niet gebleken noch gesteld dat betrokkene na de dopingcontrole een dispensatie voor het gebruik van de aangetroffen stof heeft aangevraagd.
- 5.2.22 De verplichtingen van de sporter zijn in het Dopingreglement duidelijk en strikt geformuleerd:
- het is de persoonlijke plicht van elke sporter om ervoor te zorgen dat geen verboden stoffen zijn of haar lichaam binnenkomen;
 - de sporter is verantwoordelijk voor alle verboden stoffen die in zijn of haar urinemonster worden aangetroffen en om een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement te kunnen vaststellen behoeft geen opzet, schuld, nalatigheid of bewust gebruik door de sporter te worden aangetoond.
- 5.2.23 De tuchtcommissie concludeert dat het bewijs van overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement door betrokkene is geleverd.
- 5.3. de strafmaat:
- 5.3.1 Aangezien de overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement is bewezen, moet worden besloten over de op te leggen sanctie. De aangetroffen stof is geen specifieke stof en is alleen verboden binnen wedstrijdverband.
- 5.3.2 Artikel 37.1 sub a jo. 37.2 van het Dopingreglement brengen mee dat indien de dopingovertreding geen verband houdt met een specifieke stof, zoals bij deze dopingovertreding het geval is, de periode van uitsluiting vier jaar bedraagt, tenzij de betrokkene kan aantonen dat bij het begaan van de dopingovertreding geen sprake was van opzet, in welk geval de periode van uitsluiting twee jaar bedraagt.
- 5.3.3 De vraag is dus of er bij het begaan van de overtreding sprake was van opzet bij betrokkene. Artikel 38.3 van het Dopingreglement bepaalt dat een dopingovertreding die het gevolg is van een positieve uitslag waarbij een verboden stof is aangetroffen die alleen verboden is binnen wedstrijdverband, niet als opzettelijk wordt beschouwd indien de stof geen specifieke stof is en de betrokkene kan aantonen dat de verboden stof buiten wedstrijdverband werd gebruikt in een context die geen verband houdt met een sportprestatie.
- 5.3.3.1. Hiervoor is reeds overwogen dat amfetamine geen specifieke stof is. Zodoende dient, in het kader van artikel 38.3 van het Dopingreglement, alleen nog te worden beoordeeld of betrokkene kan aantonen dat de amfetamine buiten wedstrijdverband werd gebruikt in een context die geen verband houdt met een sportprestatie. Betrokkene heeft hierover verklaard dat hij de amfetamine naar alle waarschijnlijkheid tijdens een feest in de nacht van 26 op 27 april 2017 (Koningsnacht) heeft binnen gekregen, waarop hierna (in het kader van artikel 44 en/of 45 van het Dopingreglement) uitvoeriger zal worden overwogen. De tuchtcommissie is met de Dopingautoriteit van oordeel dat betrokkene heeft aangetoond dat de context waarbinnen hij amfetamine in zijn lichaam heeft gekregen naar alle waarschijnlijkheid het uitgaansleven betreft. Nu die context geen verband houdt met de sportprestatie van betrokkene beschouwt de tuchtcommissie de overtreding niet als opzettelijk.

- 5.3.4 Dit brengt mee dat de periode van uitsluiting voor de dopingovertreding op grond van artikel 37.2 van het Dopingreglement in beginsel twee jaar bedraagt.
- 5.3.5 Vervolgens moet worden onderzocht of betrokkene in aanmerking komt voor een reductie van de periode van uitsluiting van twee jaar op grond van afwezigheid van schuld of nalatigheid (artikel 44 van het Dopingreglement), of afwezigheid van aanmerkelijke schuld of nalatigheid (artikel 45 van het Dopingreglement).
- 5.3.6 Voor de mogelijke toepassing van zowel artikel 44 als artikel 45 van het Dopingreglement geldt de ingangseis dat betrokkene moet aantonen hoe de verboden stof in zijn lichaam is gekomen. Betrokkene heeft hierover verklaard dat hij in de nacht van 26 op 27 april 2017 (Koningsnacht) met twee vrienden een feest in een studentenhuus te Groningen heeft bezocht. Omdat het ONK te Eenrum enkele dagen later zou plaatsvinden, dronk betrokkene die nacht geen alcohol, maar cola en Red Bull. Het is betrokkene gebleken dat op het feest een fles cola aanwezig was, waaraan een hoeveelheid amfetamine was toegevoegd. Deze fles is kennelijk tussen de flessen zonder amfetamine terecht gekomen en naar alle waarschijnlijkheid heeft betrokkene cola uit de fles met amfetamine gedronken. Betrokkene ontkent bewust amfetamine te hebben gebruikt.
- 5.3.7 Betrokkene heeft een schriftelijke verklaring overgelegd van twee vrienden waarmee hij het feest heeft bezocht. In deze schriftelijke verklaring bevestigen de getuigen voornoemde verklaring van betrokkene.
- 5.3.8 De tuchtcommissie is van oordeel dat betrokkene heeft aangetoond dat geen sprake is geweest van opzet, zodat betrokkene heeft voldaan aan artikel 38 van het Dopingreglement. Immers, niet betwist is dat de inname van amfetamine heeft plaatsgevonden in een context die niet aan sport gerelateerd is, maar het uitgaansleven betreft.
- 5.3.9 De tuchtcommissie is voorts op basis van een afweging van waarschijnlijkheid (artikel 33.2 van het Dopingreglement) van oordeel dat betrokkene in voldoende mate heeft aangetoond hoe de verboden stof in zijn lichaam is gekomen. Ter onderbouwing van zijn stelling heeft betrokkene een verklaring van twee getuigen waarmee hij het feest heeft bezocht, overgelegd. In de kern verklaren de getuigen dat er op het feest een colafles gemixt met amfetamine aanwezig was en betrokkene mogelijk cola uit de betreffende fles heeft gedronken. De tuchtcommissie zijn geen feiten en omstandigheden gebleken waaruit blijkt dat de verklaring van betrokkene en zijn vrienden niet juist is. De door de Dopingautoriteit benadrukte discrepanties tussen de verklaringen van betrokkenen en getuigen tasten naar het oordeel van de tuchtcommissie niet de kern van hun verklaringen aan. Nu betrokkene in voldoende mate heeft aangetoond hoe de verboden stof in zijn lichaam terecht is gekomen, heeft hij voldaan aan het ingangscriterium voor toepassing van artikel 44 of 45 van het Dopingreglement.
- 5.3.10 Vervolgens ligt de vraag voor of betrokkene in aanmerking komt voor strafreductie op grond van artikel 44 of 45.
- 5.3.10.1. Voor toepassing van artikel 44 lid 1 van het Dopingreglement is vereist dat de betrokkene heeft aangetoond dat hij niet wist of vermoedde, en zelfs met de grootst mogelijke voorzichtigheid niet redelijkerwijs had kunnen weten of vermoeden, dat hij de verboden stof en/of verboden methode had gebruikt, ingenomen of had toegediend gekregen of een dopingovertreding beging.
- 5.3.10.1.1 Betrokkene heeft verklaard dat hij in de nacht van 26 op 27 april 2017 (Koningsnacht) waarschijnlijk cola gemixt met amfetamine heeft gedronken. Uit de op 30 april 2017 uitgevoerde dopingcontrole, drie-en-een-halve dag na het bewuste feest waar de amfetamine zou zijn ingenomen, is in het urinemonster van betrokkene een bepaalde hoeveelheid amfetamine aangetroffen. De tuchtcommissie is gelet op de periode tussen de gestelde inname van de amfetamine en de dopingcontrole, van oordeel dat betrokkene op het feest een merkbare gebruikershoeveelheid in zijn lichaam moet hebben gekregen. Betrokkene moet zich aldus bewust zijn geweest van de stof in zijn lichaam. Gelet hierop is de tuchtcommissie van oordeel dat betrokkene niet heeft aangetoond dat hij niet wist of vermoedde dat hij amfetamine had gebruikt, ingenomen of toegediend gekregen. Betrokkene komt zodoende niet in aanmerking voor toepassing van artikel 44 van het Dopingreglement.
- 5.3.10.2. Om voor strafreductie op grond van artikel 45 van het Dopingreglement in aanmerking te komen dient de betrokkene aan te tonen dat zijn schuld of nalatigheid niet significant was in relatie tot de dopingovertreding. Voorop wordt gesteld dat een sporter ervoor dient te zorgen dat een stof die verboden is binnen wedstrijdverband, zich tijdens de wedstrijd niet meer in zijn lichaam bevindt. Amfetamine is alleen binnen wedstrijdverband verboden. Hiervoor is al overwogen dat betrokkene

zich tijdens Koningsnacht een merkbare gebruikershoeveelheid amfetamine in zijn lichaam gekregen moet hebben en hij zich daarvan bewust moet zijn geweest. Nu betrokkene drie-en-een-halve dag later mee zou doen aan een wedstrijd, had hij zich ervan moeten vergewissen dat de amfetamine ten tijde van de wedstrijd niet langer in zijn lichaam aanwezig was danwel had betrokkene af moeten zien van deelname aan de wedstrijd. Door desondanks deel te nemen aan de wedstrijd, terwijl er kennelijk nog amfetamine in zijn lichaam aanwezig was, is betrokkene naar het oordeel van de tuchtcommissie aanmerkelijk nalatig geweest. De tuchtcommissie is dan ook van oordeel dat betrokkene gelet op het hiervoor overwogene ook niet in aanmerking komt voor strafreductie op grond van artikel 45 van het Dopingreglement.

- 5.3.11 De tuchtcommissie stelt voorts vast dat geen van de in de artikelen 46 t/m 49 van het Dopingreglement bedoelde niet-schuldgerelateerde strafvermindingsgronden zich in deze zaak voordoet.
- 5.3.12 De periode van uitsluiting van twee jaar wordt daarom niet gereduceerd.
- 5.3.13 Betrokkene is eerder veroordeeld voor een dopingovertreding. Bij uitspraak van 15 september 2010 heeft de tuchtcommissie betrokkene gestraft door oplegging van een waarschuwing, gepaard gaande met een berisping.
- 5.3.13.1. Betrokkene heeft de tuchtcommissie verzocht de eerder aan hem opgelegde straf niet te betrekken bij het bepalen van de strafmaat in onderhavige kwestie. Betrokkene wijst daarbij op het volgende. In de dopingzaak uit 2010 is bij betrokkene een geringe hoeveelheid, 22 ng/ml, van een metaboliet van cannabis in zijn urine aangetroffen. Naar de huidige WADA-regelgeving levert de destijds aangetroffen hoeveelheid van de verboden stof geen dopingovertreding op. Gelet op deze omstandigheid is betrokkene van mening dat zijn eerdere dopingovertreding in onderhavige zaak niet dient te worden meegewogen.
- 5.3.13.2. De Dopingautoriteit heeft zich op het standpunt gesteld dat de eerste dopingovertreding wel dient te worden betrekken in de strafmaat, nu de dopingovertreding in onderhavige zaak heeft plaatsgevonden binnen een periode van 10 jaar (als bedoeld in artikel 50 lid 7 van het Dopingreglement). Om die reden dient in onderhavige dopingzaak de aan betrokkene op te leggen periode van uitsluiting (twee jaar), op grond van artikel 50 lid 1 sub c van het Dopingreglement, te worden verdubbeld. Betrokkene dient, vanwege zijn eerdere dopingovertreding, een periode van uitsluiting van vier jaar te worden opgelegd.
- 5.3.14 De tuchtcommissie is van oordeel dat de eerste dopingovertreding van betrokkene dient te worden betrekken in onderhavige zaak. Toepassing van artikel 50 van het Dopingreglement vindt plaats als een tweede dopingovertreding binnen een periode van 10 jaar na de eerste dopingovertreding heeft plaatsgevonden. Daarvan is in het onderhavige geval sprake. Dat de destijds bij betrokkene aangetroffen hoeveelheid verboden stof, op basis van de op dit moment geldende WADA-regelgeving niet zou leiden tot een dopingovertreding, betekent niet dat de dopingovertreding uit 2010 buiten beschouwing dient te worden gelaten.
- 5.3.15 Het voorgaande leidt tot toepassing van artikel 50 lid 1 sub c van het Dopingreglement. De aan betrokkene op te leggen periode van uitsluiting dient twee keer de periode van uitsluiting (twee jaar) te bedragen, hetgeen resulteert in een periode van uitsluiting van vier jaar.
- 5.3.16 Gelet op al hetgeen hiervoor is overwogen besluit de tuchtcommissie tot een uitsluiting van betrokkene voor een periode van vier jaar.

5.4. de kostenveroordeling

De overtreding waarvan aangifte is gedaan, is bewezen verklaard. Op grond daarvan wordt een sanctie opgelegd. De tuchtcommissie bepaalt - met verwijzing naar het gestelde in artikel 18 lid 12 van het Tuchtreglement Dopingzaken - dat de aan de behandeling van deze zaak verbonden kosten ten laste van de betrokkene worden gebracht. Het verzoek van betrokkene tot terugbetaling van de door hem gemaakte kosten wordt afgewezen.

6. **Uitspraak:**

De tuchtcommissie:

- verklaart bewezen dat betrokkene de onder 4. vermelde overtreding heeft begaan;
- legt op de straf van uitsluiting voor een periode van vier jaar. Op grond van het bepaalde in artikel 51.1 van het Dopingreglement vangt deze periode aan op de datum van deze uitspraak. Op grond van artikel 51.5 van het Dopingreglement wordt de periode van uitsluiting in het kader van de aan betrokkene opgelegde ordemaatregel in mindering gebracht op de totale periode van uitsluiting. De periode van uitsluiting loopt derhalve af op 31 mei 2021.
- stelt de aan de behandeling van dezer zaak verbonden kosten vast op € 1.330,00. Dit bedrag dient binnen een maand na deze uitspraak door de betrokkene aan de KNMV te zijn voldaan, bij gebreke waarvan er sprake is van een overtreding van het Algemeen Tuchtreglement van het ISR.

7. **Beroep in geval van een uitspraak van de tuchtcommissie**

Van deze uitspraak kunnen zowel de betrokkene als de overige in artikel 60.3 van het Dopingreglement genoemde partijen en organisaties beroep instellen bij de commissie van beroep van het Instituut Sportrechtspraak. Voor betrokkene bedraagt de beroepstermijn 21 dagen te rekenen vanaf de dag waarop betrokkene schriftelijk van de uitspraak in kennis is gesteld. Het beroep dient schriftelijk in vijfvoud te worden ingediend, bij voorkeur met gebruikmaking van een standaardberoepschrift dat kan worden verkregen bij het ambtelijk secretariaat of door het te downloaden van de website van het Instituut Sportrechtspraak: www.instituutsportrechtspraak.nl.

Nieuwegein, 15 november 2017

mr. J.M.J.M. Doon
(kamervoorzitter)

mr. M. Kaemingk
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.: 27 november 2017
Paraaf ambtelijk secretaris: